

Bangkok

Z Chiang Mai jsme v 6 večer vyrazili na jih. Nejprve tzv. VIP busem do Bangkoku (350B/os). Autobus byp překvapivě prostorný, sedadla se dala sklopit do pololehu, tak jsme se i trochu vyspali.

Náš plán byl nechat někde velké krosny s věcmi na Zéland (stan, spacáky, teplé oblečení, atd.), pobýt den a večer vyrazit ja jih na ostrov Koh Tao.

Autobus nás vysadil u baťůžkářské ulice Kao San o půl šesté ráno. Taxíkem za 100B jsme přešli na nádraží v očekávání úschovny zavazadel. Byla tam, ale za 100B/krosnu/den. To bylo strašně moc tak jsme vyrazili hledat úschovnu zpět ke Kao San. Byli jsme nakonec úspěšní v cestovce Travellers. Za jakýkoliv batoh tady chtějí 5B/den.

Lodí po řece

Od nádraží jsme šli pěšky k řece a jeli mstní lodí za 13B/os k paláci. Řeka je špinavá a po nedávných monzunech v ní plave všechno od odpadků, trsů vodních řas, olejových skvrn po nákupní košíky. Z řeky je pěkný výhled na město, chrám Wat Arun, královský palác.

Z mola u paláce jsme došli přes park zpět na Kao San. Tady mě odchytil tuktukář. Marně jsem ho odháněl, a když jsem mu řekl že dnes jen chceme koupit lístek na bus, tak se dušoval, že nás na Kao San určitě natáhnou a že nás za 10B odveze na TAT (Tourist Authority of Thailand). Zdálo se to fér, no nebylo.

TAT

V TAT se nám snažili rozplánovat všech našich zbývajících 22 dní v Thajsku. Odmítli jsme, že chceme zatím jen na Kho Tao a full moon party na Panghanu. A už jsme měli itinerář na 7 dní bratru za 15000B/os. Tvrdili, že během Full moon party stoupají ceny na dvojnásobek a jiné triky. Nakonec jsme skončili na 3000B/os. Řekli jsme že ne a už se s náma nechtěl nikdo bavit. Ni mapu, co nám sebral tuktukář nedali, prý došly. Zajímavé jak, když bylo jasné, že kšeft nebude stali se z milých thajců thajci velmi nemilí.

Cestu z TAT zpět na Khao San jsme si pamatovali jen z tuktuku, ale po troše bloudění, odmtání všudy přítomných taxikářů jsme došli k obchůdku Loprayah, firmy provozující rychlé katamarany mezi Chumphonem, Taem, Panghanem, Samui a Surat Thani. Chtěli 850B, o 300 miň než v státém garantované TAT, tak jsme to vzali, odjezd v 21h, v 20h check in v jejich kanceláři.

Scam aneb vykukové všeho druhu

Měli jsme čas na průzkum města, nicméně na konci Khao San se s námi dal do řeči bodrý thajec a že prej je dnes nějaká státní akce na podporu exportu neboco a tuktuk nás za 20B sveze po celém městě. Hned nám jednoho chytil, podívali jsme se na největšího stojícího budhu (45m). Veliký, ale moc se nám to nelíbilo. Další štace a stáli jsme před Lucky Budhou v chrámu Wat Benchamabophit. Tři bouchnutí do gongu (pro Budhu, pro přání a pro budoucnost), tři zapálené vonné tyčinky a tři zažehnuté svíčky a bude štěstí. Oh my buda. No, kdyby nic, tak aspoň ten zvuk gongu pod zlatou sochou budhy stojí za to. Pak to přišlo, taxikář že potřebuje potvrzení aby mu proplatili benzín. Zavezl nás k arabům šijícím obleky. Vypoklonkovali jsme se, že nepotřebujem, boť už máme jeden z Chang mai (na nic jiného nereagoval). Následovalo klenotnictví, obchod s perskými koberci a obchod s thajskými ručními výrobky všeho druhu. Nikde jsme nic nekoupili, taxikář nasraný, my ještě víc. Nechali jsme se zavést k Wat Saket a poslali ho s 43B dohajzlu. Příště pěšky nebo busem.

Wat Saket

Po 300 schodech jsme vystoupali až nahoru na Golden Mouít, kopec postavený na troskách staré stupy, který skrývá ostatky Budhy přivezené z Indie. Jedno z nejposvátnějších míst v Thajsku. Taky je odtud pěkný výhled na Bangkok, jeho špinavé uličky kontrastující s nablýskanými paláci a moderními mrakodrapy, to vše neustále neuspořádaně protékané lidmi, motocykly a auty.

Wat Suthat

Po výtečném thajském obědě (nudle s kurou) za 50B v pouličním stánku jsme přes snad jediný veřejný park Rommaninant došli až k chrámu Wat Suthat blízko velké houpačky Sao Ching-Cha. Tento původně brahmánský chrám nás nadchl. Možná svou klidnou atmosférou, nespočetnými sochami Budhy a právě probíhající mší. Mantry přeříkávané knězem a zároveň jeho posluchači.

Královský palác

Pokračovali jsme do královského paláce. Vstup pouze se zahalenými rameny a nohama. Nu já v kraťasech jsem si musel půjčit slušivé zelené tepláky, trpaličí, jak jouda jsem vypadal. Chtěli 350B za vstup, a za hodinu zavírali tož čau. Už jsme měli Bangkoku po cenimetr za konečky vousů a jen jsme si krátili čas do odjezdu a odpočívali v zahradách místní univerzity, před tréninkovým ringem thaiboxu či v jednom ze stánků s ryžou, stehýnkem z kury, či banana shakem. A v 21h konečně z blázince na jih, ke korálům, nezřízeným pařbáma a slunkem.

Kompletní fotogalerie

Mapa

